

Ovationer men även burop på första maj

– Nu kommer kanske inte alla ungdomar här på torget att applådera, sa Lennart Värmbys, Därpå uppmanade han dem att inte gå baklänges in i framtiden, inte upprepa tidigare generationers misstag utan göra egna. Sen tillämpade han parollen om proletärer i alla länder på EU och rentav på EMU. Mycket riktigt hördes det spridda burop, och alla klappade inte helhjärtat i händerna när han slutade. Det har sitt pris att tillhöra en (marxistisk) minoritet i vänstern.

Fast EU- och EMU-motståndarna hade fått höra vad de ville av de båda föregående talarna på vänsterns förstamajmöte i Lund, Sara Mohammadi från Ung Vänster och Ali Esbati som talade för vänsterns universitetsförbund, och svarades med mindre ovationer. Inte minst uppskattades kraften i Saras åttaminuterstal som hon höll på fyra minuter.

Huvudtalaren Värmbys tal återges (i urval) enligt VB-traditionen, se sidan härintill.

Färre i år

820 demonstrationsdeltagare kom de tillförlitliga räknarna fram till, varav 120 syndikalister/anarkister. De senare både startade tidigare och slutade senare med ett tal på Stortorget, men accepterades som en slutfalang i vänstens tåg. Deras banderoller, liksom ungvänsterns KOMMUNISTERNA KOMMER som vajade i mötets utkant.

Tåget skred fram ovanligt långsamt och gick delvis i cirkel eftersom Klostergatan skulle följas åt enkelriktningens håll. Kanske är det ett mått på hur villigt vänstern numera anpassar sej till myndigheternas påbud. Musikaliskt noterades att Röda Flåset lät både fylligare än tidigare år.

Varför deltagarna var cirka tvåhundra färre än förra året är oss obekant men vi vill hänvisa till sign. Grrs käseri på sista sidan.

Man kan notera att socialdemokraterna i Lund ökade något i år, om än från en låg siffra (från 195 till 250, exklusive inhyrda musiker). Det var nog klokt att byta från Folkparken till Stadsparken som mål, och därmed en kortare och trevligare marschväg. Fast i vänstern var man sur över att man inte informerats om bytet av väg och tid – det har ju trots allt samverkats om arrangemangen i Folkparken under några år.

R-arna hade ett litet möte med cirka 40 deltagare. En siffra till: på

vänsterns möte samlades 4200 kr till återuppbyggnadsarbetet i Moçambique, ett hyggligt resultat.

Övriga Skåne

1500 tågade med vänstern i Malmö. Lund är numera klart distanseerat och det är förstås som det ska vara, en så mycket större stad som Malmö är. I Malmö ropar man (till skillnad från i Lund) fortfarande slagord organiserat och satsar ordentligt på förmötets uppställning. Riksdagsledamot Ulla Hoffman var huvudtalare.

Vi har ingen fullständig bild av firandet på andra orter. Från Ystad kan dock rapporteras att cirka femti personer lyssnade på riksdagsman Tasso Stafilides och de lokala talarna. Vinden från Östersjön var hård och rätt kall, och det smattrade muntert i den röda fana med hammare och skära som vänsterpartisterna från Sjöbo bidrog med. Redan i fjor myntades som ni kanske minns begreppet "åsanisse-leninister".

Också i Trelleborg talade Ulla Hoffman, och det berättas att mötet där som vanligt var trevligt och välorganiserat, även om det säkert är till nackdel för uppslutningen att mötet, på grund av samordningen med talare och musik, börjar så tidigt på förmiddagen.

Summering

Bra talare (även om åsikterna går isär om själva talen), mycket musik och vackert väder – helhetsintrycket av årets första maj är positivt. Men mycket i Lund kunde nog ha organiserats bättre. Det rådde tidvis lätt kaos på Clemensorget och inramningen på Stortorget kunde ha varit effektivare.

Bäst vore förstås om de olika demonstrationerna kunde samlas en dag som denna, från socialdemokrater till syndikalister. Hellre sämre men större, för att travestera Lenin!

Gr

Ur Lennart Värmbys förstamajtal: – Vi borde ha haft några röda ministrar

Varje första maj sedan mer än tjugo år har min mössa vandrat runt på 1 maj-möten och samlat pengar till ANC, Vietnam, Palestina och till stöd för flyktingar fördrivna av krig. Det är inte samma mössa nu som på 70-talet, som ni säkert förstår. Med jämna mellanrum har jag fått en ny. Den jag har ovanför mina ärligt blåa ögon är ett år, och den här i näven är fyra år och jag fick den av en av mina allra bästa vänner – Peter Lass från Hamburg. Jag träffade honom i början av 60-talet i Tyskland. Vi har demonstrerat många gånger mot atomvapen, mot det kalla kriget och för fred och frihet. Hans far satt i Hitlers koncentrationsläger och Peter förde den anti-fascistiska kampen vidare. Det var så vi träffades och blev vänner. Som en skämtsam ploj fick jag en sådan här äkta Hamburger seglarmössa och så fortsatte det under åren och "han med kepsen"

blev ett begrepp i Växjö med omnejd, ja till och med i världspressen! Att detta är Lennart – därom råder ingen tvekan!

Internationell solidaritet

Se det som ett litet exempel på internationell solidaritet, progressiv påhittighet och vanlig enkel vänskap. Dessutom passar jag i keps.

Men detta är sista kepsen från Peter för han avled för tre år sedan i cancer. Jag tror att han skulle uppskatta era svenska kronor i denna tyska mössa för att stödja flyktingar fördrivna av militär dårskap och politiskt förtryck. Det behövs ett ständigt arbete för att förhindra nya Hitler- och Stalinfigurer från att dyka upp för att än en gång inrätta

Forts. på sid. 2.

Nya köplador på Väster?

Det finns en välvillig tolkning av förra veckans tidningsuppgift om att Byggnadsnämnden i Lund är positiv till JM:s framstöt om att bygga ett köpcentrum vid Fjellie-rondellen, med sexti butiker på totalt 22 000 kvadratometers yta. Det skulle vara att det rör sej om ett förhandlingsutspel, ett hot riktat mot konkurrenterna (Center Syd, Burlöv Center etc.), mot myndigheterna och mot fastighetsägarna i centrala stan: bygger ni ut enligt planerna/tillåter ni utbyggnad/fortsätter ni att höja hyrorna så får ni se en massa köplador smäckas upp i västra Lund – och det vill ni väl ändå inte).

För planerna går på tvärs mot vad Lunds kommun och inte minst stadsbyggnadsdirektör Anders Tingvar har agerat för i åtskilliga år. Nämligen att man måste slå vakt om kommersiell och annan service inne i Lunds stadskärna och regionens övriga traditionella centra, och att de externa anläggningarna är ett stort hot mot den strukturen.

Ty naturligtvis skulle en anläggning i det skisserade formatet vara ett förödande slag mot cityhandeln. Sexti butiker – det betyder att i princip all handel utom möjligen antikvariat skulle vara representerad. Och att de stora kedjorna

skulle gå med på att i princip dubb-lera sina anläggningar i Lund. En del av omsättningen skulle säkert tas från Center Syd etc. men naturligtvis skulle den etablerade Lundahandeln drabbas mycket hårt.

Allt tal om Lund som utmanarkommun i samband med miljö och Agenda 21 skulle förstås tvingas tystna. Man skulle fortsätta att bygga fast staden i bilsamhällets struktur. Inte minst skulle biltrafiken på inre Väster "stimuleras" ytterligare.

Gällande stadsplan säger nej till livsmedelsförsäljning. "Vi klarar oss ändå. Kunderna kan handla mat i det intilliggande Mobilia", säger JM:s representant. Måda. Kommer vi att få se kunderna skjuta fullastade matvagnar över den breda Fjellievägen? Eller tvingas kommunen bygga en lång och dyr gångtunnel?

Tills vi fått visshet om att JM och Tingvar inte menar allvar måste vi bekämpa de nya planerna med kraft. Och låt oss inte begränsa oss till argument om trafikökning på Fjellievägen. Det handlar om större och värre saker än så.

Gr

Vad är det för värld vi lever i?

Går det framåt eller bakåt? För dem som ser Lasse Berghs och Stig T. Karlssons utställning, Asiens tid, på Kulturen (pågår till 15 maj) blir det uppenbart, att det går framåt för många. Lasse och Stig återbesökte människor de träffat för för tjugo år sedan. De visar övertygande på betydande förbättringar i levnadsvillkoren. Dessutom fanns en ny medvetenhet om det egna människovärdet.

Zambisk hopplöshet

Själv har jag gjort återbesök hos familjer jag intervjuade i en kåkstad utanför Zambias huvudstad Lusaka på sextioalet. Och jag kan tyvärr inte ge en liknande bild. Den mätbara materiella fattigdomen är kanske inte riktigt lika stor, men framtidshopp, hårt arbete och optimism har förbyts i hopplöshet och arbetslöshet.

– Jag är född på fel ställe i fel tid, sa en tonåring till mig.

Och så till vida är Lasse och jag överens: Världen har krymt. Alla, även de fattigaste, är väl informerade om vad som händer i världen i övrigt. Frågan är vad tonåringen, som bara fick gå i skola i fyra år, har för glädje av den kunskapen.

Med den följer bara känslan av att stå utanför.

Polarisering

Naturligtvis går det både bakåt och framåt. Det är sant att aldrig för har så många lyfts ur fattigdom till ett dragligt liv, men det är också sant att aldrig förr har så många fött in i fattigdom. Befolkningstillväxten får den ekvationen att gå ihop. Det är just polariseringen som kännetecknar den globala utvecklingen, de rika blir rikare och de fattiga fattigare. Naturligtvis är det en process med stora regionala variationer. I Asien har många fattiga fått det bättre. I Afrika är det bara en liten elit som fått det bättre, och som kopplar upp sig till den globala informationssamhället.

Castells, som snart alla kan läsa i Sandins utmärkt översättning, talar om framväxten av en fjärde värld, om svarta hål i informations-samhällets kapitalism, som geografiskt definierade områden med social utslagning. Det finns mängder med sådana hål, de finns som stadsdelar i de stora städerna i de rika länderna, som landsbygd i bakvatten, och så hör stora delar av Afrika dit. Här finns arbetslösa,

hemlösa, sjuka, illiterata och kriminella. I Afrika i majoritet, i den rika världen är de i minoritet, men deras antal ökar.

Vad är vänsterpolitik?

Vad är vänsterpolitik i en sådan värld? Vilken politik skulle vi vilja att Sverige ska driva? Just nu har vi en chans att påverka det. Det har nämligen tillsatts en "parlamentarisk utredning om Sveriges politik för global utveckling", och i den representerar jag vänsterpartiet.

Uppdraget, som ska genomföras på ett och ett halvt år, är att utforma politiken på viktiga områden utifrån ett övergripande mål om fattigdom. Det gäller att få samstämmighet mellan utvecklingssamarbetet och exempelvis säkerhets, handels-, miljö-, jordbruks-, flykt-, och migrationspolitik. Det gäller vårt förhållningssätt i EU och internationella organisationer som FN, OECD och WTO.

Ingen liten tugga! Hur ska man kunna finna ett enhetligt synsätt? Vi har i kommittén börjat med handeln. Det är ju aktuellt i svallvågorna av WTO:s misslyckande i Seattle. Och här är vi genast i kollision med EU-politiken som talar

om frihandel men sätter upp murar mot jordbruks- och konfektionsvaror.

Sina egna mätta barn

Utvecklingsbiståndet har ännu alldeles för mycket av välgörenhet och mission över sig. Alla biståndsgivande länder vill kunna peka på sin missionsstation och sina mätta barn. Kanske ska man istället se på bistånd som ett globalt "regionalpolitiskt" stöd? Idag ger EU dubbelt så mycket bistånd till Europas vinodlare som det ger till alla utvecklingsländer tillsammans.

Mitt eget stora intresse, som jag också har erfarenhet av är forsknings-samarbete. Jag tror på ett bistånd som hjälper till att bygga upp en kapacitet i länderna att själva formulera sina forskningsfrågor och svara på dem. I dag sker nästan all kunskapsproduktion på biståndsgivares villkor.

Jag hoppas att detta bidrar till att livna upp den internationella debatten inom vänstern. Hör gärna av er. Jag ska rapportera när vi kommit igång i kommittén.

Ann Schlyter

Vi borde haft ministrar

Forts. fr. s. 1.

koncentrationsläger och Gulag-arkipelager.

Så det är Peters förtjänst att jag inte frusit om håret de senaste decennierna och att bara åsynen av denna keps har fått blodtrycket att stiga hos mängden mörkblå reaktionär! En applåd för vänner som Peter, för den internationella solidaritetens keps, som håller värmen när regnens isiga vindar försöker frysa fast fattigt folk i kapitalets inlandsis!

Valrekord

Gott folk, vaket 1998 gav oss en röd-grön majoritet i vårt svenska land. Vänstern vann en historisk framgång med mandat i alla valkretsar utom på Gotland – arma ö därute i ett stormigt Östersjöhav!

I Växjö ökade vi för sjunde valet i rad – svenskt världsrekord, som borde in i Guinness' rekordbok. Och vi behöll en röd-grön majoritet och styr Växjö med fast men mild järnhand. Men inte nog med det. Själv blev jag personkryssad, så jag hamnade på det första riktigt röda riksdagsmandatet i Kronoberg och petade en moderatt tillbaka till hans bonnagård i Tjockeboda. Tänk – en illiterat illbattning till bonnläpp som jag och inte ens äkta smålänning – invald som en Dacke i riksdagen!

Vi är nu 43 knallröda voteringsknappar i riksdagen, som enträget arbetar för att vrida politiken åt vänster med ert stabila stöd i botten. Vi utgör en majoritet tillsammans

med socialdemokraterna och miljöpartiet. Och visst – det skälls, gnälls och gnisslar ibland, men egentligen går det förbaskat bra! Se oss som en folkets skyddsvall mot fanatisk nyliberalism under moderatt styre. Enda större felet är egentligen att det inte är en koalition fullt ut. Vi borde haft några röda ministrar.

I vilket fall som helst – en applåd för oss röda voteringsknappar, för den rödgröna majoriteten och alldeles särskilt för en trolig framtida miljöminister – er egen Karin Svensson Smith.

Skillnad på folk och folk

Vi i denna nya majoritet s+v+mp tacklar nu en bister verklighet med många hinder på vägen. För oss med hjärtat till vänster är det en hjärtefråga att hejda de ökande klassklyftorna. Alla ska ha rätt till arbete, försörjning, till utbildning liksom till vård, omsorg och social trygghet. Alternativet – den kristdemokratiska höger som nu är i opposition – pratar mest om sänkta skatter. Så, gott folk, visst är det skillnad. Kom inte och säg annat!

Men visst, jag förstår om folket knorrar och säger – ja, men vad gör ni nu när ni sitter med och styr det svenska landet? Hur kan ni försvara försämringen av högkostnads-skyddet för mediciner, varför genomförs inte 6-timmarsdagen och hur är det med inkompensationen? Ja, det finns fler exempel på givna vallöften vi inte sett förverkligade!

Sant, sant, sant! Kapitalet fortsätter spekulera, arbetslösheten är för hög, även om den minskat kraftigt och skolan behöver mer resurser. Likväl menar jag att vi kan peka på klara skillnader mellan då och nu.

Några exempel

Vad ska väck – jo, Barsebäck. Vi har tillsammans med s och c inlett avvecklingen av kärnkraft. Barsebäck 1 är stängt. Nu är det dags att driva på så att också 2:an stängs nästa år. Vi arbetar också intensivt med att få fram förnyelsebar energi, att hejda bilens växande utsläpp och fasa ut de fossila bränslena.

Vård, omsorg och utbildning. Vi har i budget och regeringens planer för framtiden vikt fler miljarder till kommuner och landsting än tidigare. Det kan bli än fler – om vi kan öka trycket för just vård, omsorg och utbildning mer än kraven på sänkta skatter. Och här betyder du oerhört mycket! Snackat vid fikapauser, vid köksbordet, en liten ettrig insändare eller varför inte en rejäl demonstration?

Kortare arbetstid – arbete åt fler är en av våra hjärtefrågor. Det stöts och blöts om det ska ske med lag eller avtal. I Växjö varifrån jag ju kommer har vi tjuvstartat. Kommunen erbjuder helt enkelt alla som vill att byta höjd lön mot kortare arbetstid. Vi väntar inte på sega utredningar från Stockholm – vi delar på jobben direkt! Det följer inte klockrent partiets principprogram, men det ger resultat! Levande människor som arbetar mindre och lever mer. Det visar att vi kan göra något utan att fråga vare sig Stockholm eller Bryssel.

Och just så är vår socialism – den skall byggas underifrån – inte genom direktiv och mallar uppifrån.

Det betyder att du har ett eget ansvar och kan göra något själv. Att det du gör formar framtidens samhälle.

Världen och marxismen

Nationalstaten har aldrig varit det slutliga och heliga målet för arbetarrörelsens kamp för demokrati, rättvisa och solidaritet. Socialismen skiljer icke på grek och portugis, svensk och dansk. När nationellt självbestämmande i Sverige vill devalvera sig till ekonomiska fördelar på tyska och andra arbetares bekostnad – då ställer jag inte upp.

Vår uppgift borde i stället vara att stå längst fram på barrikaderna och slåss för en annan politik som grundar sig på arbetarrörelsens gamla goda värderingar om rättvisa och solidaritet, numera hand i hand med offensiv feminism och omvårdande ekologisk grön grundsyn. Denna fasta ideologiska grund gäller inte bara för den del av jordytan som är svenskt urberg, utan lika mycket för kalrika alper, brittiska öar, ungersk pusta och de mjuka kullar som bär portugisiska korkekar.

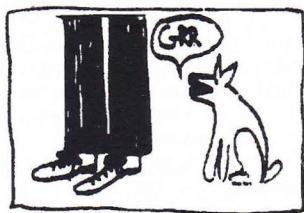
Vi skall inte kliva av eller ur världen – vi skall förändra den! Det gäller Lund, det gäller Sverige, det gäller EU och dess monetära förlängning. Om jag någon gång tvivlar på vår kraft och möjlighet brukar jag ta ett varv på Växjö Storgata – numera gågata efter

Forts. på sid. 4.

i Stadshallen på första maj samlade i snitt drygt tretti åhörare som lyssnade på och ställde frågor till Bengt Olle Bengtsson, Margareta Larson, Ann Schlyter och Gunnar Stensson. Evenemanget är värt att upprepa ett annat år!

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan).
NY ADRESS.....

Begränsad eftersändning.
Vid definitiv adressändring sänds tidningen i retur till Veckobladet med uppgift om den nya adressen.

Kalenderreform

Den gregorianska kalendern är så beskaffad att långfredag alltid infaller på en fredag. På motsvarande sätt borde första maj alltid ligga på onsdag. Ty som det nu är kan den

a) infalla på lördag eller söndag. Då lockas många att resa ut på landet. Det är en hel del som behöver göras med stugan så här års.

b) infalla på måndag eller fredag. Då blir det långhelg, och då försvinner ännu fler från stan, t.ex. sådana som har stugor långt uppåt Småland. Även där torde tjälen nu ha gått ur marken så att man kan sätta potatis.

c) infalla på tisdag eller torsdag. Då blir måndag resp. fredag en klämdag som arbetas in på nio arbetsplatser av tio. På en sådan extralånghelg hinner man förse lantstället med en carport eller ett mindre stenparti.

d) infalla på onsdag. Då är det ingen idé att resa någonstans och demonstrationstågen sväller av deltagare ur föräldragenerationen. De håller ordning på sina vildvuxna ungar så att banderollerna bara innehåller städa paroller.

Tack vare växthuseffekten har grönskan fått sådan skjuts att magnoliorna tappar bladen lagom till den traditionella rektorsuppvaktningen första maj. Fortsätter det så här torde årets julafton inträffa redan i slutet av oktober.

Grr

Nästanpensionär minns

Annandag påsk spelade jag i en mässingsextett vid invigningen av lantarbetarbiblioteket i Torups Statarmuseum. Föreståndare för biblioteket är Henrik Sannerstedt, som jag tältat tillsammans med på vänsterns sommarläger alltsedan han var en liten parvel. Tiden går.

På biblioteket är förstas statar-författarna Ivar Lo-Johansson, Jan Fridegård och Moa Martinsson väl företrädda. Det kommer mig att tänka på att jag träffade Moa när jag var barn. Hon badade bastu med min mamma och jag var liten nog för att få vara med. Det var i Sportpalatset på S:t Eriksgatan, där för övrigt ett annat kommunistbarn, Toivo Ohman (föräldrarna Gunnar och Rodny satt i riksdagen för skp), tränade simhopp. Han blev med tiden svensk mästare, men är mest berömd för sitt referat när Ulrika Knappe tog olympiskt guld i höga hopp. Toivo skulle nog bli förvånad om han får veta att jag blivit simhoppare på gamla dar.

När min mamma dog 1956 sänder Moa ett tröstebrev till Hilding. Hon skriver bl.a.: "Lisa var så gränsöst snäll mot mig under kriget, då jag nästan var tokig av privata bekymmer och över den gräsliga situation då tyskar och ryssar gick ihop." Och vidare: "Själv har jag funnit att döden är ett faktum som vi måste acceptera, jag har lidit så fasansfullt genom dödstragedier: men, Hilding: döden är en renlig herre, det finns det som är värre än döden."

Jag har två andra brev från Moa i min ägo. Ett är en ganska lång handskriven text daterad 14/12

1940. Moa har av Hilding fått frågan om hon är kommunist. Hon har svårt att acceptera Sovjets överfall på Finland, men skriver: "Jag kan omöjligt se någon annan väg för mänskligheten än kommunismen. Skulle också mina åsikter i detalj skära sig emot doktrinen, skulle jag också bli skjuten av kommunister, så vet jag med hela min andes styrka att det finns ingen annan väg än kommunismen." Moa hade tydligen Moskvärtegångarna i åtanke.

Det var en farlig tid på många vis. Själv bodde jag officiellt i Luleå på Norrskensflamman, när den sprängdes. Hildings riksdagsmannaskap gjorde dock att familjen de facto befann sig i Stockholm. Två av mina lekkamrater, Torgny och Maj, omkom i lågorna och moster Vivans man blev invaliderad när han försökte ta sig ut med hjälp av sammanbundna lakan.

I det tredje brevet från 13/9 -52 ställer Moa sig helt bakom den nya doktrinen om en fredlig väg till socialismen: "Kampen för socialismen inom fredens ram kommer att bli hård, men den är att föredra framför krig och våldsvägen. I varje fall bör varje land bestämma och folken resa sig allt efter som bojorna blir olidliga. Jag och millioner med mig orkar inte med fler krig, flera blodiga revolutioner och ännu mer brutalisering."

Där ser man vad man kan associera bara genom att spela B-kornett en vacker vårdag i Torup.

Finn

skillnaden stavas solidaritet. Vi kanske inte lyckas med allt med en gång, vi kommer säkert att kliva fel på vägen, men vi vet riktningen. Vi kanske inte når längre inom överskådlig tid än till en kapitalism med mänskligt ansikte, men bara det är ett stort steg. Och ett steg i rätt riktning!

Rymdimperiet

Alla ni goda krafter, alla ni med hjärtat till vänster och rött blod: Verka för förnuft och förstånd, för kärlek och känsla. Eller som de säger i Rymdimperiet: Må kraften vara med dig! Jag säger som jag alltid sagt 1 maj: utan sol ingen sommar – utan socialism inget Sverige. Så låt solen lysa över Lund, över Sverige och över världen.

Lennart Värmbly

Rösta med fötterna?

Nita Lorimer representerar vänsterpartiet i den nya vård- och omsorgsnämnden. Nämnden (det vill säga dess borgerliga majoritet) har antagit en handlingsplan som Nita reserverat sig mot. I en kommentar till reservationen sammanfattar hon sin kritik och drar en parallell:

"Således vill man framförallt privatisera. Valfriheten skall också öka genom privatisering. Om jag inte är nöjd skall jag kunna välja en annan entreprenör. Med andra ord som jag skrev ovan kan så få frihet att "rösta med fötterna".

Det hela kan liknas vid skillnaden mellan en värld av demokratier och en värld av diktaturer. Om jag inte tycker om förhållandet i mitt land kan jag i en värld av demokratier bo kvar och få inflytande och lyssnas till genom de demokratiska kanalerna och därmed hjälpa till att ändra på förhållandet. Om inte detta lyckas kan jag bli tvungen att flytta till en annat land. I en värld av diktaturer får jag med en gång se till att flytta till den diktatur som passar mig bäst (om det är ekonomiskt och politiskt möjligt för mig att flytta).

Denna sista sorts valfrihet och brukarinflytande är det som den rådande majoriteten i nämnden verkar vilja erbjuda Lunds invånare."

Nita Lorimer

MÖTE MÖTE

KOMMUNALPOLITIK. Må. 8.5 kl. 19, v-lokalen. Socialt förebyggande arbete: barn-, skol- och ungdomsfrågor.

RÖDA KAPELLET. Sö. 7.5 kl. 18.45 rep. med Joakim. Nr 278 (Sjostakovitjs serenadvals) mm. Tack för en fin insats första maj!

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av
Nästa redaktör: Rune Liljekvist

Manus sänds per post till: Veckobladet, Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Måndag e. 17 till fax 046-123123. Manus mottas gärna på epost, vp@lund.mail.telia.com eller 3,5" diskett. Obs! (rtf-format)
Telefon till redaktörerna:
Rune Liljekvist 046-211 50 69
Gunnar Sandin 046-13 58 99
Vid utebliven tidning ring:
Cecilia Wadenbäck 046-13 82 13.

Vi borde haft ministrar

Forts. fr. sid. 2.

många års envis kamp. Ett myller av folk med många kulörer på hud och hår, klädse och gångart en fredag eftermiddag eller lördag. Där finns mängder med butiker, man kan välja kebab, pizza, grekiskt, kinesiskt eller kaffe med kanelbulle. Man kan studsa mellan Åhléns röda skyltar förbi scenen i Röda Krysset till MacDonalds lika röda skyltar. Ja det är en fröjd att bilfritt kunna träffa folk eller bara myllra till torget för att köpa den bästa grönsaken – rödbetan.

Skillnader

Någon längspik kan naturligtvis tycka att det inte är mycket till skillnad. Jomenvisst! Det är en

enorm skillnad på en bilgata och en gågata. Det är också skillnad på den kilowatt som ger radioaktivt avfall och den kilowatt som är en vindpust, som smekt en kvinnas kind innan den rufsar håret på ett barn för att sedan blåsa hatten av en arrogant makthavare innan samma vindpust för tredje gången samma dag snurrar runt vindmöllan som alstrar förnyelsebar elektrisk kraft.

Den som inte begriper att en höger-krist-demokratisk skattesänkning ger sämre förutsättningar att ha en skola för alla – ja, den borde gå både förskola, sönadags-skola, grundskola och friskola några extra varv – särskilt sönadags-skolan! Det är skillnad, och